

فرخنده باد روز جهانی زن!

<http://eb1384.wordpress.com/2013/03/08/>

هر زنی، یک مادر است و یک دختر، یک خواهر است و یک همسر. زن آفریدگار است و خالق. زن مظهر مهر و عطوفت، زیبایی و لطافت است و سمبل عشق است و وفا، عشقی ابدی و پایدار. زنان نماد مقاومتند و ایستگی، ایثار و از خودگذشتگی. بزرگترین هنر زنان، زادن، پروردن و تحمل همین مردان مغرور، از خود راضی و خودبزرگ بین است که حقوق حقه مادران خود را زیر پا می گذارند و سپس، در پی چاره جوئی برمی آیند، برایشان حد و حدود تعیین می کنند، قانون می نویسند، امر و نهی می کنند! زنان نیمی از جمعیت بشری اند، نیمه ای فداکار، نیمه ای جان نثار. همان نیمه ای که هم خود و هم نیمه دوم را خلق می کند و با شیره جان خویش، در دامن پاکش، در آغوش گرمش می پروراند. آنان را گرامی بداریم و ارج بگذاریم.

امروزه آنچه بر بشریت، بویژه برنیمی از آن، بر مادران، خواهران، همسران و دختران بشریت می گذرد، تراژدی هولناک و خارج از توصیف است. آن فاجعه ای که فقط زنان تاب تحمل آن را دارند. زنان در دنیای به اصطلاح پیشرفته، به نوعی و در جهان واپسگرا و پس مانده به نوعی دیگر، مورد ظلم، تعدی و تجاوز قرار می گیرند، پایمال می شوند، سرکوب می گردند.

در جهانی که اقلیتی ناچیز، ستم طبقاتی و متعاقب آن، فقر، سیه روزی، گرسنگی و هزاران نکبت و بدبختی دیگر را بر اکثریت بشریت تحمیل کرده است، با اعمال تبعیض جنسی، ستم مضاعف را نیز بر زنان روا داشته اند.

بیش از یکصد سال مبارزه قهرمانانه زنان برای احقاق حقوق انسانی خود، علیرغم دستاوردهای بزرگ در برخی زمینه ها، هنوز نتوانسته است نگاه کالائی نظام سرمایه داری به زن را تغییر دهد. جهان به اصطلاح پیشرفته و متمدن، زنان را به یک کالا و به یک وسیله عیاشی، خوشگذرانی و تفریحی تبدیل کرده است. ارزش و مقام والای زن، لطافت و زیبایی زن، در واقع، مادران، خواهران، همسران و دختران وجه معامله سرمایه داران قرار می گیرد و شرف و حیثیت شان لکه دار می شود. دنیای «متمدن» تجارت زنان را تحت عنوان «ارائه خدمات سکسی»، بعنوان یک شغل برسمیت می شناسد. تجارت سکس، بعبارت دیگر، یعنی

کار قرمساقي و جاكشى، بخش قابل توجهی از درآمد مافیای کثیف سرمایه را تشکیل می دهد. سالانه صدها هزار زن، فقط به بهانه توسعه "صنعت" گردشگری (توریسم) قربانی مطامع سرمایه داران می شوند. تنها به این آمار تکانه‌دهنده توجه کنید! « ... در طول مدت ده سال اول پس از اعلام «استقلال» جمهوری اوکراین، بیش از یک و نیم میلیون (۱/۵) نفر زن و دختر زیر ۲۵ سال، به قصد فحشاء کشور خویش را ترک کرده اند... این، تنها نمونه کوچکی از زندگی غم انگیز زنان است.

در دنیای عقب مانده و یا به عبارتی صحیحتر، در دنیای عقب نگه داشته شده و به تاراج رفته، شرایط زندگی زنان، از آن هم فاجعه بارتر است. آنان، در چهار دیواری خانه و جامه محصورند، از همه نعمات آزادی محرومند، از هرگونه حق و حقوق برابر با مردان ممنوعند. در این باره، با یادآوری چند مورد، می توان به عمق تراژدی زنان پی برد. مثلاً؛ در ایران اسلامی، عملا و قانونا، در رابطه با مسائلی همچون ادای شهادت، تقسیم ارث و قوانین ارتجاعی قصاص و غیره، دو نفر زن، با یک مرد برابر است. در عربستان سعودی، زنان حتی، از حق رانندگی نیز محرومند، حق رفتن به سینما و تماشای فیلم را ندارند و ...

نا برابری حقوق زنان در خانه و در محل کار، و بطور کلی در تمام امور زندگی، دست ارتجاع و استثمارگران، مافیای چپاول و استعمار را باز گذاشته است. ولی، علیرغم همه تبعیضات و تزییقات، تاریخ بشری، زنان قهرمان و مبارز واقعی و افسانه ای بسیار زیادی را بخاطر دارد. ژاندارک، جمیله بوپاشا، رزا لوکزامبورگ، کلارا ستکین، والنتینا تروشکووا، مرضیه اسکویی، مریم فیروز، اشرف دهقانی، ایران‌دخت ابراهیمی، رقیه دانشگری و هزاران هزار قهرمان با نام و گمنام، زینت بخش تاریخ مبارزه و کار قهرمانانه زنان است.

در سالروز جهانی زن، ضمن بزرگداشت یاد و خاطره مادر شهیدم، یاد و خاطره همه زنان شهید و قهرمان، زنان مبارز در راه آزادی و دفع تبعیض جنسی را گرامی داشته، این روز تاریخی را به همه مادران، همسران، خواهران و دختران جهان فرخنده باد می گویم و با آرزوی صبر و طاقت، ایستادگی و مقاومت باز هم بیشتر برایشان، یقین قطعی دارم که مبارزات برابری طلبانه زنان فقط در همبستگی با پیکار برای عدالت اجتماعی قرین پیروزی خواهد بود و این ممکن است! بی شک، غیرممکن ها در جامعه سرمایه داری، در جامعه سوسیالیستی باسانی تحقق می یابند!